

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De cæco, Sermo CLXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

Qui nihil fecerat, quid timebat? Timebat, quia & si nullus in facto reatus erat, erat in causa maximus paupor. Sanctus animus quicquid non assequitur, expauescit. Caue ergo homo de partu nostræ matris taliter disputare, cum angelum respondisse sufficiat. *Noli timere accipere Mariam coniugem tuam: quod enim in illa natum est, de Spiritu sancto est.* Fœliciter parturit quæ virginitatis coronam magis, magisque pariendo conquisiuit, & gloriam. Hic vero qui nobis hodie natus est, semper retia tetendit in mare. Nemo ergo miretur si pescatorem Petrus gestiuit habere collegam. Orate ergo fratres, ut pescari mereatur homines, qui hactenus pisces capere hominum laborauit ad vitam.

De cæco, Sermo CLXXVI.

Deus quoties desperatas humanorum curat corporum passiones, deitatis suæ toties potentiam pandit: sed in vna eademque infirmitate, quando ordinem suæ curationis immutat, causas propter quas hoc faciat, facit nos altius perscrutari. Nam iuxta viam sedenricæco, visum sola restituit iussione: alij à nativitate cæco nato, non lumini, sed tenebris & cui natura visum inuiderat, atque ipsa quæ parat, & aperit oculos, oculos clauerat, & negarat. Christus imponit lumen: & collyrio materiali fingit, facit, procurat oculos, non recurat: ut creante, non medicante manu inde homini suppleret lumina, vnde hominem fecerat totum. Iste vero cæcus, cuius nobis Evangelista Marcus retulit curam, sic nōgo sanatur modo, ut omnes compellat exquirere, cur contumax cæcitas moram facere sic præsumit authori: cuius nutu, visu, iussu infirmitates pereunt, redeunt sanitates, vita oritur, mors finitur, stant oīnnia, cuncta dilabuntur.

Ioan. 9.

Mar. 8.

tur. *Venit, inquit, Iesus Beiksaida, & adducunt ei cæcum, & rogabant eum, ut eum tangeret, & apprehensa manu caeci, eduxit eum foras extra vicum.* Quali eum curare non potuerit in loco: aut beneficio loci indiguerit, uniusquis qui contulit visum. Hæc est Bethsaïda, cuius perfidiam dominus exprobrat, dicens: *Væ tibi Chorozaim, væ tibi Bethsaïda: quia si in Tyro & Sydone virtutes factæ fuissent quæ in te factæ sunt, olim in cilicio & cinere pœnitentiam egissent.*

Mat. 11.

Ergo apprehensa manu eius de domo infidelitatis educit, leuat eum de perfidiæ fessione: vt ante fidem, quam oculos daret, ante menti, quam corpori redderet sanitatem, ante præberet humani ducatus obsequium, quam diuinæ virtutis operaretur insigne. Illi rogabant ut vel tangeret eum: sed Christus, qui horrere nescit pauperem, pauperem scit amare, totam dedit pauperi manum, & de ilitati Deus publicam præbuit seruitutem, ut homo non horreat hominem, & videns non videntem videat: & dice manu cæcum lucis faciat nescire orbitatem: ne dicat homo, non habet manus mea quod det pauperi, det ipsam manum pauperi, & plus erit manum pauperi dedisse, quam nummum: iter præbuisse pauperi, quam pauperi panis dedisse fragmentum. Et eduxit eum foras extra vicum, & expuit in oculos eius. Dominico sputo vacuas oculorum replet lacunas, diuino ore luciferam dat saluam, ut sancti roris gutta baptizaret oculos peccatoris, ut aperiat venia, quos clauserat culpa. Nemo ergo dubitet diuino imbre tota arefacta mortalia membræ posse reuiuiscere: cum videat parua domini ci sputi gutta arentes cæcitatem oculos subito sic suscitos in lucem. Exurgent, inquit Isaías, mortui, & resurgent qui in monumentis sunt, & lætabuntur qui sunt in terra. Quomodo? Ros. n. qui abs te est, sanitas est

Ez. 2.6.

est illis: quod est pluia senmini, hoc resurrecturis dominicus imber. *Et imposuit illi manus.* In faciendo, in reparando, in componendo hominem dominicæ manus curatrices hominibus semper adsunt. Manus tuæ, *Psa. 108:* inquit, fecerunt me, & plasmauerunt me. *Et interrogauit eum si aliquid videret.* Interrogat ut homo, operatur ut Deus. Qui videt abdita terrarum, qui cordis intuetur occulta, cui omnia sunt nuda quæ sunt tecta omnibus, in opere suo, in oculis suis videre quærit, laborat scire, alio referente cognoscit? Absit. Sed interrogat ut præsentes scirent, futuri cognoscerent, cæcitatis huius non esse simplicem, sed mysticam curam. Denique non lumen, sed auroram quandam, lumenque erumpente datam sibi adhuc qui curabatur, Domino interrogante, respondit: *Video, inquit, homines ut arbores ambulantes.* Imperfectis oculis grandescunt formæ, turbantur species, res falluntur ipsæ: quia non iam visionem capiunt, sed adhuc umbram sustinent visionis. Et quare tamen sicut arbores, non ut columnæ, aut aliud quid, neque stantes, sed ambulantes? *Psal. 39.* Quia post curâ Christi viderat, quod homines velut arbores transirèt in hoc sæculo, non manerent: temporalem plantationem germinis humani esse in hac vita mox vider quem curauerit Christus. Iteranda est ergo cura Christi, ut perfecti oculi futura certa, manentia videant, & æterna. Iterum, inquit, posuit manus super oculos eius, & cœpit videre: & restitutus est, ita ut clare videret omnia, & misit illum in domum suam, dicens: *Vade in domum tuam, & si in vicum introieris, nemini dixeris.* Aperiatur iam spiritualis intelligentia, ut qui sit iste cæcus cognoscamus, & quare non sponte venit, sed ab aliis adducitur, & ducitur manu Christi, & educitur extra vicum, & alibi recipit visum, qui diu apud suos longam sui pertulerat orbitatem: & expuit

PP in

in oculos eius , & iteratur diuinæ manus impositio,
& cui videre extra domum datur, quid viderit , quo-
modo viderit, per quem viderit , suis dicere non do-
natur. Fratres, cæcus iste est Iudæus, qui in synagoga,
hoc est, in perfidiæ domo, & in vico, hoc est, in con-
uentu malignantium, ignorantia cæcitatem tenebatur,
& sedebat oppressus. Hinc est, quod non veniebat ad
Christum, sed venit ad eum Christus, & apprehendit
manum eius, ut dono vocantis , non beneficio legis,
non proprio curatum se gloriaretur arbitrio. Educit
eum foras, ut in Ecclesia lucem fidei videat per liber-
tatem gratiæ, qui sub legis velamine nil videbat. Im-
ponit ei primum manum, ut videat transire umbram
legis: ut Sacerdotes, Scribas, Pharisæos, & figuram to-
tam Iudaicæ obseruantia videat velut arbores præ-
terire: quæ ut nascuntur, virescunt, florescunt, fructi-
ficant in tempore, sic cum tempore senescunt, pereunt,
euanscunt. Iterum imponit ei manum, ut resurgens
non iam caduca videat, sed æterna, & videat quicquid
est diuini luminis, honoris, & gloriæ: sicut ille magnus

Act. 9. ex ipsis Paulus, qui extra vicū, & in via Iudæus ceci-
dit ut resurgeret Christianus, & cæcatus est in lege ut
videret in gratia, sicut ab ipso perhibetur: Nunc vide-

4. Cor. 13. mus in speculo & in ænigmate, tūc autem videbimus
facie ad faciem. Tunc quando quod sepultum est in
morte, surget in vita, & quicquid satum est in contu-
melia, surget in gloria.

*Deuotissimi sanctissimique viri Petri Chrysologi sermones
finiunt; Deo Optimo Maximoque auxiliante.*